

א"ת"ח 1234567

ואפ"ל דזהו הטעם שאיתא בנדו"ד "מכאן" כי ישנם דרשות חז"ל
 אחרות מפסוקים אלו שרש"י שוללם, בנוגע לזקן ממרא יש דעת ר'
 יהודה בסנהדרין (פט,א) שאין מענין דינו של זה אלא ממיתין אותו מיד
 וכותבין ושולחין שלוחין בכל המקומות, איש פלוני מתחייב מיתה
 בבי"ד. ובברייתא פרק י"א איתא דעת ר' עקיבא שממתינין עד הרגל לכל
 הנ"ל, בן סורר ומורה, זקן ממרא ועדים זוממין, וכדי לשלול דעת ר'
 יהודה בזקן ממרא, ודעת ר' עקיבא שבברייתא בבן סורר ומורה ועדים
 זוממין לכן כתב רש"י "מכאן".

הלכה ומנהג

זמן עלית התורה בבר מצוה

מהרש"א

הרב אלכסנדר סנדר ליבעראוו

רב ביהכנ"ס נוסח אריז"ל מנשסתר

בספר המנהגים מנהגי חב"ד איתא במנהגי "בר-מצוה" אשר צריכים להשתדל אשר בפעם הראשונה אשר הבחור הבר-מצוה עולה לתורה יהא זה בקריאת התורה ביום שני או ביו חמישי או בקריאת התורה במנחת ש"ק. והמקור לזה הוא בלקוטי דיבורים עמוד רס"ז כמ"ש שם הוראת רבינו ^{הזקן} ג"ע בנוגע לבר-מצוה של בנו אדמו"ר האמצעי זי"ע. ושם איתא בפירוש אשר יום שני ויום חמישי וש"ק במנחה, הוא עת רצון לעלות פעם הראשונה לתורה. ומ"ש צ"ע גבול, הלא יום הבר מצוה של אדמו"ר האמצעי ג"ע הי' ביום חמישי ט' כסלו, וא"כ מדוע לא עלה לתורה ביום הבר מצוה עצמו שהוא ט' כסלו שביום זה נעשה גדול לכל הדעות. וצ"ע.

וכן הנני לברר בזה במנהג קריאת התורה בפ' דברים איתא במנהגי חב"ד (עמוד 31): "אשר בפ' דברים צריכים להפסיק פסוק אחד לפני שני, כדי שלא להתחיל אח"כ בתיבת "איכה וגו'". ואח"כ שמעתי אומרים בשם הרב סימפסון ע"ה וכן הבעל קורא הרב שוסטערמאן ע"ה אשר בליובאוויטש לא הי' מפסיקים פסוק א' קודם, אבל צע"ג מדוע עושים ככה הרי את הספר מנהגי חב"ד הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, וא"כ הרי לכאורה מי שעושה היפך ממ"ש בספר המנהגים הרי זה מראה על חלישות ההתקשרות וכו' ולא ראי' ממה שעשו בליובאוויטש באופן אחר, כי הרי ידוע מה שאמרו רבותינו הק' שאין מתערבים בעניני ביהכנ"ס. וצ"ע.

שונות

שבעים שנה דוד

מנדל דוד בן המו

תלמיד בישיבה

במדרש רבה פי"ד י"ב ובילקוט שמעוני בראשית רמז מא איתא דאדם הראשון נתן שבעים שנה משנות חייו לדוד המלך (כמ"ש "חיים שאל ממך נתת לו" ו"ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו בכל דור ודור" ועיין על פי' הרד"ל על פרקי דר"א פי"ט דמשמע כן מפסוקי התורה) שחי תשע מאות ושלשים שנה והי' צריך לחיות אלף שנה כמ"ש "כי אלף שנים כיום" ובזוהר ח"א (ע' קס"ח ע"א) מביא א"ז ומוסיף דגם אברהם יצחק ויעקב נתנו יחד לדוד שבעים שנה ונשאלת השאלה מדוע הי' צריך דוד לקבל פעמיים שבעים שנה ?

והחיד"א בס' מדבר קדמות מביא תירוץ, דשנותיו דאדם נפגמו בגלל החטא, ומוסיף עוד תירוץ דדוד המלך ע"ה לא הי' ישן כלל ולא טעם טעם מיתה ונמצא דחי ע' שנים מן הימים וע' שנים מן הלילות.

וקשה דהנה בס' שמואל ב' פי"ב פס' ט"ז כתיב במפורש לגבי "ויבקש דוד את האלוקים בעד הנער ויצום דוד צום ובא ולן ושכב ארצה", רואים מכאן דדוד כן ישן !

ועוד דבתהילים נאמר במפורש בפ' ג' פסוק ו' דדוד מעיד על עצמו "אני שכבתי ואישנה" וא"כ לא מובן תירוץ החיד"א על השאלה הנ"ל.

ואולי אפשר לתרץ ע"פ המובא בגמ' ברכות ד"ג ע"ב דדוד המלך הי' מתנמנם כסוס עד חצות ואח"כ הי' ער ללימוד התורה. אך עדיין קשה דמלשון החיד"א משמע דבכלל לא הי' ישן. ועוד, דבתהילים בפס' הנ"ל כתיב בהדיא "אני שכבתי ואישנה" שישן ולא רק התנמנם (ויוקשה גם על הגמ' דשם) וגם הרי המובא שלא ישן הוא בכדי לומר דהי' צריך פעמים

70 שנה (והיינו שלא איבד אפי' רגע מימיו) ואם נמנעם שוב אינו מובן הנ"ל.

ובפשטות הביאור בכל זה, דבגמ' שם (ברכות ג' ע"ב) מבאר שדוד ישן כסוס והיינו שישן רק שישים נשימות בכל פעם ולא טעם טעם מיתה (דשינה א' משישים ממיתה), ועפ"ז ניתן יהי' לבאר דהטעם דלא הספיקו לדוד שבעים שנה, הוא היות ואדם רגיל טועם טעם מיתה, ובעצם כשהי' שבעים שנה לפועל חי רק שלושים וחמש שנה שהרי השינה אינה נחשבת לחלק מחייו (דהרי היא כמיתה) אבל דוד שלא טעם טעם מיתה והיינו שמעולם לא ישן שינה כזאת שהייתה כמיתה לכן הי' צריך לקבל פעמיים שבעים שנה כי שבעים שנותיו היו שנים מלאות ללא טעם מיתה.

אשר החכמת

תקוני טעות הדפוס מאמרי אדמו"ר האמצעי

הת' לוי"צ זימערמאן
תלמיד בישיבה

במדבר חלק ב' חג השבועות

עמוד	שו"ה	נדפס	צ"ל
שצח	לאחת	ופני שור ופני ארי' ופני שור ופני נשר	ופני שור השני נמחק
שצט	העצומה	פני שור	פני נשר
תב	בפ"ע	ושור נשר	שור ונשר
תד	משרש	פנימי וחיצוני'	פנימי וחיצוני'
תד	ספר	ספר	אוצ"ל כפר
תו	וגעות	בלחז	בלתי